

Offentliggjort d. 21. april 2012

Når den fraskilte far, der bor i udlandet, betaler for børnenes skolegang på en privatskole, skal dette beskattes ©

*Af advokat (L) Bodil Christiansen og
advokat (H), cand. merc. (R) Tommy V. Christiansen*

www.v.dk

Mit spørgsmål er af skattemæssigt karakter:

Efter en skilsmisse i udlandet kommer børnene i en privat skole i Danmark betalt af deres far fra udlandet direkte til skolen.

Nu siger SKAT, at det beløb, som skolen har kostet, er skattepligtigt.

Er det efter din bedømmelse en gave? eller en del af underholdsbidraget? eller ingen af de to?

Kan mindreårige børn pålægges denne ekstra skat? eller bliver den overført til forældrene og i så fald hvem af dem: den herboende eller den der har betalt?

Hvordan kan det være, at hvis den herboende forældre havde betalt skolen, var den skattefri, men når den anden forældre betaler, er den skattepligtig?

Hvordan kan det være, at en arbejdsplads kan give en ansat en uddannelse skattefrit, men en forældre må ikke? skilt eller ej. Er det ikke diskrimination?

Bør en sådan sag ankes eller skal den accepteres?

Offentliggjort d. 21. april 2012

Og så til sidst. Ville det efter din mening være muligt for de to børn at få gældsanering. De er uden uddannelse og har ingen mulighed for at betale.

Stor tak fra en uforstående som egentlig mener at have taget ansvar i det danske samfund ved selv at betale sine børns folkeskole og gymnasium og så alligevel skal straffes. En rigtig bitter fornemmelse

Med venlig hilsen

Christina

Svar

Jeg forstår Deres brev således, at Deres fraskilte ægtefælle efter aftale med Dem betaler de skolepenge, der er forbundet med, at Deres børn går på privatskole, og at denne betaling udgør en del af hans underholdsbidrag til børnene.

Efter skattelovene skal bidrag, som i anledning af skilsmisse eller separation udredes af den ene af ægtefællerne til underhold af børn, der ikke opholder sig hos bidragyderen, *beskattes hos barnet* for den del af bidragene, der overstiger det af socialministeren fastsatte normalbidrag. Normalbidraget består af summen af et grundbeløb og et tillæg, og reguleres én gang om året pr. 1. januar. Fra 1. januar 2012 udgør det månedlige normalbidrag pr. barn 1.228 kr. (14.736 kr. årligt), og består af et grundbeløb på 1.087 kr. og et tillæg på 141 kr.

Det må antages, at bidrag i form af betaling af skolepenge behandles som kontante bidrag og derfor altså som udgangspunkt skal beskattes hos barnet, i det omfang det samlede bidrag overstiger normalbidraget.

Bidragyderen kan på sin side som det klare udgangspunkt *fratrække* pålagte eller aftalte børnebidrag, men der er kun fradragsret for den del af bidraget, der overstiger tillægget på 141 kr. pr. måned. Dvs. at der i 2012 er fradrag for beløb, der overstiger 141 kr. pr. måned svarende til 1.692 kr. for hele året.

Offentliggjort d. 21. april 2012

Der gælder dog efter skattevæsenets praksis bl.a. den undtagelse til reglerne om fradragsret, at hvis et aftalt bidrag åbenbart overstiger, hvad statsforvaltningen ville have fastsat, hvis forældrene ikke havde indgået en aftale, kan fradragsretten begrænses. Dette bør dog efter skattevæsenets praksis kun ske i ekstreme tilfælde - specielt hvor de forhøjede børnebidrag ydes i stedet for bidrag til ægtefællen, eller hvor der er tale om krydsende børnebidrag. For en del år tilbage, nemlig i 1971, luftede skattevæsenet det synspunkt, at aftalte bidrag, der lå udenfor rammerne for forsørgelsespligten, dvs. ekstraordinært store bidrag, kunne betragtes som gaveydelse. Modstykket hertil må være, at en sådan gave skal afgiftsberigtiges, og altså ikke beskattes, hos barnet. Sidenhen, i 1987, konstaterede skattevæsenet imidlertid, at denne mulighed for at afskære fradragsret formentlig ikke havde været anvendt.

De har rejst spørgsmål om, hvorvidt Deres fraskilte ægtefælles bidrag til Deres børns skolegang på en privat skole eventuelt kan anses som en afgiftspligtig gave for barnet som alternativ til at anse bidraget som et skattepligtigt underholdsbidrag.

Set i lyset af sammenhængen mellem beskatningen af bidragene hos barnet og fradragsretten hos bidragyderen, set i lyset af praksis på dette område, og set i lyset af bidragets form, løbende betaling af skolepenge, vil jeg stille mig tvivlende overfor, om Deres børn kan rejse krav om, at sådanne løbende bidrag i form af betaling af børnenes skolepenge skal anses som en afgiftspligtig gave for barnet. Efter min opfattelse gælder dette, selv om børnenes fader rent faktisk ikke måtte have opnået et fradrag for børnebidraget, fordi han er bosat i udlandet og følgelig skal beskattes efter det pågældende lands regler.

De har endvidere rejst spørgsmål om, hvorvidt børn kan pålægges en ekstra skat.

Skattelovene er her således, at børn ansættes selvstændigt til skat. Som ovenfor nævnt skal et barn beskattes af den del af bidraget, der overstiger normalbidraget. Børn under 18 år har et personfradrag på 32.200 kr. (2012) årligt, og barnet skal derfor beskattes i det omfang underholdsbidraget minus normalbidraget og med tillæg af barnets øvrige indkomst overstiger 32.200 kr. De ovennævnte regler kan således i særlige tilfælde føre frem til, at barnet skal betale en skat af underholdsbidrag. Jeg vil her bemærke, at beskatning af underholdsbidrag til børn hos barnet som udgangspunkt - og når der bortses fra øvrig ind-

Offentliggjort d. 21. april 2012

komst, som barnet måtte oppebære – først kommer på tale, når der i underholdsbidrag udredes et beløb, der i runde tal svarer til mindst 3 * normalbidraget.

Er sagen herefter den, at barnets indkomst overstiger personfradraget, påhviler det efter min opfattelse forældrene som værge for barnet, herunder den forældre, der modtager underholdsbidraget vedrørende det pågældende barn og følgelig disponerer på vegne af barnet over underholdsbidraget, at tage vare på, at barnet rent faktisk betaler de skatter, der måtte blive pålignet barnet. I modsat fald vil der være risiko for, at barnet med tiden akkumulerer en helt uoverskuelig gæld til skattevæsenet.

Denne problemstilling adskiller sig imidlertid ikke fra andre tilfælde, hvor barnet har en indkomst, der overstiger barnets personfradrag. Eksempelvis kan nævnes tilfælde, hvor barnet har en indkomst fra selverhverv, f.eks. modelarbejde eller avisudbringning, og tilfælde, hvor barnet realiserer betydelige gevinster ved salg af f.eks. aktier. Det ligger således ikke i kortene, at et barn under disse omstændigheder skal kunne ”erklære sig insolvent” og ude af stand til at betale skatten af sine indtægter.

Der er altså ikke noget til hinder for, at et barn pålægges en skat af indkomst, som barnet har erhvervet. Denne skat kan myndighederne tvangsinddrive hos barnet efter de samme regler, som gælder for inddrivelse af eksempelvis kontrolafgifter for gratistkørsel i busser og S-tog m.v.

Men forældrene hæfter ikke for skatter, der pålignes barnet, og forældrene har derfor ikke pligt til at betale skatterne af egen lomme - i hvert fald ikke i første fase.

De har videre rejst spørgsmål om, hvordan det kan være, at hvis den herboende forældre havde betalt skolen, var den skattefri, men når den anden forældre betaler, er den skattepligtig?

Reglerne om beskatning af henholdsvis fradrag for underholdsbidrag fremgår af skattelovgivningen. Af loven fremgår ligeledes, at forældres forsørgelse af børn, der bor hos forældrene, ikke er forbundet med skattemæssig fradragsret. En sådan udgift anses som en privatudgift. Faktisk fremgår det udtrykkeligt at den såkaldte statsskattelov fra 1903, at ”Den

Offentliggjort d. 21. april 2012

beregnete skatteindtægt er skattepligtig uden hensyn til, hvorledes den anvendes, altså hvad enten den benyttes til egen eller families underhold, betjening, nytte eller behagelighed..” Svaret på Deres spørgsmål er altså, at resultatet fremgår af loven, og beror på en lang række overvejelser, herunder sammenhængen i skattesystemet og overvejelser om den enkelte skatteydere skatteevne.

At en lønmodtager kan få en uddannelse betalt af en arbejdsgiver, uden at lønmodtageren skal svare skat af værdien af uddannelsen, beror ligeledes på lovgivningen. Der er her tale om en i loven udtrykkeligt angivet undtagelse til reglen om, at personalegoder skal beskattes hos den ansatte. At de to forskellige situationer behandles på to forskellige måder i skattemæssig henseende kan næppe anses som diskrimination.

Alt i alt stiller jeg mig tvivlende overfor, om De kan vinde en sag vedrørende beskatning af underholdsbidragene til Deres børn. Men det kan omvendt ikke udelukkes, at en nærmere gennemgang af sagen kan føre til et andet resultat. Hvis De påtænker at videreføre sagen, vil jeg anbefale Dem at lade en sagkyndig gennemgå den konkrete sag.

De har endelig rejst spørgsmålet om, hvorvidt det vil være muligt for de to børn at få gældsanerung, da børnene er uden uddannelse og ikke har mulighed for at betale.

Af flere forskellige årsager kan jeg ikke forestille mig, at en gældssanerings sag vedrørende to børn ligger lige for. Muligvis vil børnene kunne få eftergivet en skattegæld, hvilket bl.a. kan komme på tale, når sociale eller andre forhold i særlig grad taler derfor.

— O —